

vodniti náhradní závazek podle § 20, a dále výtkou, že žal. úřad v nař. rozhodnutí nerozlišuje mezi dávkami podle § 95 II. č. 1 a dávkami podle téhož paragrafu č. 2 a 3.

Č. 12.534.

Pojišťovací právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: Jestliže strana v odvolací lhůtě jen oznámila odvolání proti výměru úraz. pojišťovny, vyhrazujíc si jeho provedení pro dobu pozdější, provedla však odvolání až po uplynutí odvolací lhůty, měl odvolací úřad, nepouštěje se do věcné stránky sporu, zamítnouti ono oznámené odvolání a odmítnouti odvolání provedené pozdě. Jestliže zamítl odvolání z věcných důvodů, neporušil subjektivního práva strany.

(Nález z 3. října 1936 č. 21.506/34.)

Věc: Firma Max Berl a synové v Bruntále proti rozh. zem. úřadu v Brně z 18. února 1932, doplněnému rozh. z 16. května 1934, o úrazovém pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 11. září 1930 předepsala úraz. pojišťovna dělnická v Brně stěžující si firmě doplatek k úrazovým pojistným příspěvkům z podniku »Kácení dříví a jeho doprava, otesání v lese, nakládání stavebního dříví a kulatiny« za období 1927/II až 1930/I.

Podáním ze 7. října 1930 oznámila stěžující si firma zem. úřadu v Brně, že proti právě uvedenému výměru podává včas odvolání a poznamenává, že výměr byl vydán v Brně 11. září 1930 a stěžující si firmě byl doručen 23. září 1930. Odvolací vývody budou podány dodatečně právním zástupcem Drem Arturem V. v Opavě. Odvolání bylo pak provedeno podáním z 11. října 1930 předloženým přímo zem. úřadu v Brně 14. října 1930.

Rozhodnutím z 18. února 1932 zem. úřad v Brně odvolání zamítl z důvodů věcných. Toto rozhodnutí bylo výměrem zem. úřadu z 16. května 1934 prohlášeno za konečné.

O stížnosti do rozhodnutí zem. úřadu uvažil nss:

Ve svém podání ze 7. října 1930 doznala stěžující si firma sama, že výměr úrazové pojišťovny dělnické z 11. září 1930 byl jí doručen 23. září 1930. Plynula tedy stěžující si firmě lhůta k odvolání z onoho výměru od právě uvedeného dne, lhůta ta pak činí podle § 23 úraz. zákona 14 dní, jak o tom také byla stěžující si firma ve výměru pojišťovny poučena.

Ve lhůtě 14 dní ode dne 23. září 1930 vznesla stěžující si firma k žal. úřadu jediné ono uvedené podání ze 7. října 1930 oznamující prostě, že proti výměru úraz. pojišťovny podává stěžující si firma odvolání a že odvolací vývody budou podány dodatečně.

Šlo tu tedy jen o oznámení odvolání, jehož provedení si vyhradila stěžující si firma pro dobu pozdější. To pak učinila podáním z 11. října 1930, presentovaným u zem. úřadu v Brně dne 14. října 1930, tedy již po uplynutí odvolací lhůty.

Měl tedy žal. úřad před sebou jednak podání ze 7. října 1930, jež však, jsouc prostým oznámením odvolání a neobsahujíc žádných odvolacích důvodů, nebylo způsobilé, aby na jeho základě mohl býti výměr úraz. pojišťovny přezkoumán, jednak podání z 11. října 1930, jež provádělo odvolací důvody, bylo však podáno opožděně.

Mohl proto a také měl žal. úřad, nepouštěje se do věcné stránky sporu, zamítnouti ono podání ze dne 7. října 1930, pokud se označilo za odvolání, jako bezobsažné, druhé podání z 11. října 1930 pak odmítnouti jako opožděné a tudíž nepřipustné.

Jestliže tak neučinil, nýbrž zamítl odvolání z důvodů věcných, nemohl tímto postupem zasáhnouti žádné subjektivní právo stěžující si firmy.

Č. 12.535.

Řízení správní. — Řízení před nss. — Zaměstnanci veřejní: I. Nahradí-li úřad rozhodnutí vzaté v odpor stížností k nss jiným, není toto druhé rozhodnutí aktem zmatečným. Takový procesní postup úřadu mohl by býti podle okolností konkr. případu vadou řízení, která by však před nss mohla býti s účinkem uplatňována jen tehdy, když by jím bylo zasaženo nějaké subjektivní právo st-lovo povahy procesní nebo materiální. — **II.** Usnesení samosprávné korporace o systemisaci služebního místa je podrobiti schvalovacímu řízení podle § 212 odst. 6 plat. zákona, i když bylo učiněno v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení plat. zákona. — **III.** Otázku, zda úřad právem odepřel podle § 212 odst. 6 plat. zákona schváliti usnesení samosprávné korporace o systemisaci služebního místa, zkoumá nss v mezích § 6 zákona o ss.

(Nález z 3. října 1936 č. 13.720/36.)

V ě c: Okr. zastupitelstvo v Lokti (adv. Dr. Ota Lurje z Prahy) proti rozh. min. vnitra v Praze z 20. září 1933 a 14. března 1934 o ustanovení Alfreda W. poručníkem z povolání.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Zem. správ. výbor v Praze se 27. listopadu 1928 usnesl na tom, aby usnesení okr. správ. komise v Lokti z 19. listopadu 1925, 28. ledna 1926 a 10. května 1927 o ustanovení Alfreda W. smluvním opatrovníkem z povolání bylo s určitými změnami schváleno.

Nálezem ze 17. února 1932 č. 8214/1929 nss k podané stížnosti zrušil rozhodnutí zem. správ. výboru pro nezákonnost v podstatě z toho důvodu, že zem. správ. výbor překročil svou schvalovací pravomoc tím, že schválil usnesení okr. správ. komise nikoli tak, jak bylo učiněno, nýbrž s určitými modifikacemi.

Zem. úřad v Praze pak náhradou za výnos, zrušený nálezem nss, výnosem z 5. ledna 1933 neschválil podle § 212 odst. 6 zákona č. 103/1926 Sb. usnesení býv. okres. správ. komise v Lokti ze dne 19. listopadu 1925, 28. ledna 1926 a 10. května 1927, pokud jimi byl Alfred W. ustanoven poručníkem z povolání v poměru smluvním a upraveny jeho